

Jag har väl varit VIII, för gamla ändå? -

Sthlm d. 2/2 1901.

Om du möjligtvis kan tänkas dig
hur det kännas, att - svärtes - skatta-
all gråta på en gång? - Det före-
faller mig som om jag gjorde detta
vid läsningen af ditt sista u -
Noj, kände jag i mitt innersta inre,
att ditt svar inte kunde blifva mer
än ett, men det var liksom en feber
i mig ändå; jag har ju själf varit
en sådan hängifven beundrarinna
af den store mannen och kämpat
så tappert för hans försvar mot
mina allra närmaste; jag visste ju
och hvilket stort inflytande hela hans
riktning hade på dig. - - -

Dack, huru skulle du, för något
annat i världen kunna lämna tea-
safiën?! - - -

Men, du har samvettigen hållit mig

Mycket väl för din lilla mamma.

En "vakeu" och präfat mina fattiga
krafter så grundligt den sista tiden,
att du får förlåta din stackars, gem-
la mamma, att hon är lite nervös.
Jag skall säga dig, min älskade
son, krafterna präfas också obarm-
hertigt här i hemmet, och när
då flykten är, så under all kritik,
yuklig och full af skrämplighet,
så raukar man omkull upphörigt
på "stötstena", och det trötter
mycket att söka hålla balansen.
Hvarje kväll, i min aftonbon, tackar
jag "min karmas herre", att jag åter
räkat dig, att det förnumats mig
en sådan hjälp i min oleskrifliga
svaghet och ynkedom, ty jag är
yuklig och svag afver all beskrifning
emellanåt, ibland tviflar jag på
om jag verkligen kan hafva rättig

En "vakeu" och präfat mina fattiga
krafter så grundligt den sista tiden,
att du får förlåta din stackars, gem-
la mamma, att hon är lite nervös.
Jag skall säga dig, min älskade
son, krafterna präfas också obarm-
hertigt här i hemmet, och när
då flykten är, så under all kritik,
yuklig och full af skrämplighet,
så raukar man omkull upphörigt
på "stötstena", och det trötter
mycket att söka hålla balansen.
Hvarje kväll, i min aftonbon, tackar
jag "min karmas herre", att jag åter
räkat dig, att det förnumats mig
en sådan hjälp i min oleskrifliga
svaghet och ynkedom, ty jag är
yuklig och svag afver all beskrifning
emellanåt, ibland tviflar jag på
om jag verkligen kan hafva rättig

het att såka vandra den väg jag
slagit in på, när jag stappas och
faller på de ynkligaste små stensar.
Men, det finnes nog flera sådana
stackare som jag, har funnits och
kommer att finnas. De karmkertige
hafva ett aldrig trytande kalamos!
Det gläder mig hjärtligt att du
får andas landluft och njuta af
vårsal och fågelkvitter, samt att
du framför allt får hvila ut efter
en i alla möjliga afseenden an-
strängande vinter.
Tyra veckor till, och jag får
hälsa min älskade gosse i nite
hem! - Jag består mig just
nite med några intensiva, "färfärga"
önskningar" numera, som på ofta
fårr i världen, men jag bär dock
på en, som i detta lifvet ej kan

och stark, att skilja karmkerten med andarne här, till
samman och drömming bli det, där som är jag vis

realiseras, nämligen den, att du vare
äfven "lekfullig", min äldsta son! -

I söndags hölls vårt första föredrag,
med de tre första befopen i Tekka
Ervasts arbete "På Vägen"; uppläste
af fru A. Edström, som åter upp
trädde å S. S. byrå efter att hafva
varit aflägsnad därifrån hela fyra
månader! - Om söndag läser fru
E. Östberg de tre följande.

Mätte jag ej förkas i mitt hopp,
att dessa söndags-stunder en gång
skola blifva till välsignelse; jag
har arbetat i "det typta", för att få
dem till stånd, och hvad stilla sker,
brukas ske säkert.

Engio och Linus hälsa dig så hjärt-
ligt, den ene är på fransk före-
läsning och den andre fördjupad i
sina läror till morgondagen.

*Från gassen minn' holla nu ut ordentligt och hämta
svaret till Strömboms betän, så att du hämnar dig upphöjand*

carere gasseu munu hola nu ut ordentliht achi hainta.
praptu tuu Strickholms rehan, sa' aie du hancuun dig upplepua

och stark, att drabba samman med andarne här, ty
sammanan drabbing blir det, där om är jag vis i,

Ja ni om jag blir så pass bery, att jag får vara med under
års mättes. Dagarna, låtom åss häppas det bästa! —————

1) Skrif snart och fåck hjälpsande Fackkar, de behöfnas ibland
mycket väl för din lilla mamma.

Jag får väl bry VIII, till måsta lördag? -